МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Філологічний факультет
Кафедра української мови імені професора К. Ф. Шульжука

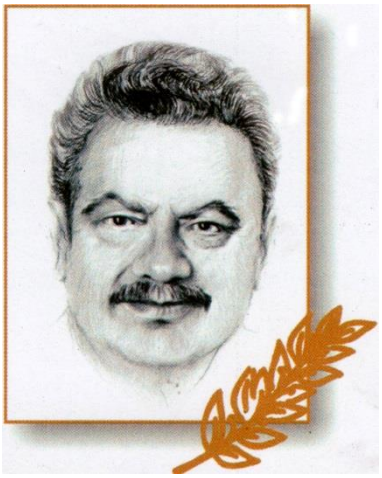

ЛІНГВІСТИЧНІ СТУДІЇ МОЛОДИХ ДОСЛІДНИКІВ

Збірник наукових праць

Випуск 13

Рівне – 2023

УДК: 81. **Л** 59
ББК: 81.2 Укр.

Затверджено до друку вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол № 10 від 28 вересня 2023 року)

Рецензенти:
Лесюк М. П., доктор філологічних наук, завідувач кафедри слов'янських мов Прикарпатського національного університету імені В. Стефаника;
Ніколаєнко Л. І., кандидат філологічних наук, старший науковий співробітник відділу слов'янських мов Інституту мовознавства імені О. О. Потебні;
Деменчук О. В., доктор філологічних наук, професор, завідувач кафедри романо-германської філології Рівненського державного гуманітарного університету.

Редакційна колегія:
Адах Н. А., канд. філол. н., доцент кафедри української мови імені проф. К. Ф. Шульжука РДГУ (*заст. гол. ред.*);
Архангельська А. М., докт. філол. н., професор кафедри славістики (секція україністики) Університету ім. Ф. Палацького в Оломоуці (Чеська Республіка);
Вокальчук Г. М., докт. філол. н., професор кафедри української мови імені проф. К. Ф. Шульжука РДГУ;
Вокальчук Є. Л., канд. пед. н., доцент, завідувач навчально-методичного кабінету Рівненського економіко-технологічного коледжу НУВГП;
Волос Н. П., канд. філол. н., доцент кафедри української мови імені проф. К. Ф. Шульжука РДГУ (*гол. ред.*);
Гаврилюк Н. В., канд. філол. н., доцент кафедри української мови імені проф. К. Ф. Шульжука РДГУ (*заст. гол. ред.*);
Кірілкова Н. В., канд. філол. н., доцент кафедри української мови імені проф. К. Ф. Шульжука РДГУ;
Кузьмич О. О., канд. філол. н., доцент кафедри української мови імені проф. К. Ф. Шульжука РДГУ;
Максимчук В. В., канд. філол. н., доцент, завідувач кафедри української мови і літератури НУ «Острозька академія»;
Медведь В.В., здобувач ступеня в/о PhD кафедри української мови імені проф. К. Ф. Шульжука РДГУ;
Мороз Л. В., канд. філол. н., професор, завідувач кафедри іноземних мов РДГУ;
Ніколайчук Г. І., канд. пед. н., професор, декан філологічного факультету РДГУ;
Ричагівська Ю. Є., канд. філол. н., доцент кафедри української мови імені проф. К. Ф. Шульжука РДГУ (*заст. гол. ред.*);
Совтис Н. М., докт. філол. н., професор, завідувач кафедри української мови імені проф. К. Ф. Шульжука РДГУ;
Шкарбан Т. М., канд. філол. н., доцент кафедри української мови імені проф. К. Ф. Шульжука РДГУ.

Л 59 **Лінгвістичні студії молодих дослідників:** Збірник наукових праць. Рівне : РДГУ. Вип. 13. 2023. 226 с.

До збірника увійшли статті студентів і магістрантів, аспірантів, кандидатів і докторів філологічних наук. У працях розглянуто актуальні питання граматики сучасної української мови, лексикології, неології, лінгводидактики.

Для викладачів, аспірантів, студентів-філологів, учнів шкіл.

Відповідальна за випуск – канд. філол. наук, доцент Н. П. Волос.

Видання здійснено в межах наукового проєкту кафедри української мови імені професора К. Ф. Шульжука Рівненського державного гуманітарного університету *«Лінгвістичні студії молодих дослідників»*.

© Автори статей, 2023

УДК 811.161.2:821.161.2-5

Гуменюк Яніна

(Науковий керівник – Торчинська Н. М., кандидат філологічних наук, доцент)

ЗВЕРТАННЯ У ПОЕТИЧНІЙ ТВОРЧОСТІ ПАВЛА ГІРНИКА

У статті розглянуто, проаналізовано та скласифіковано звертання, виокремлені з поезій подільського письменника Павла Гірника; порушено питання граматичного статусу звертання; з'ясовано, що за місцем у реченні переважають препозиційні, за будовою – поширені багатокомпонентні, за вживанням у реченні – виражені іменниками у Кл. в. однини.

***Ключові слова**: автор, вокатив, граматичний статус, звертання, іменник, творчість.*

The article examines, analyzes and categorizes the vocatives singled out from the poems of the Podillian writer Pavlo Hirnyk; raises the issue of grammatical status of vocatives; it has been found out that the most prevalent are: prepositional vocatives – in terms of their place in the sentence, multicomponent ones – in terms of their structure, and nouns in the vocative case, singular – according to their usage in a sentence.

***Key words**: author, vocative, grammatical status, address, noun, creativity.*

Мова є одним із найважливіших компонентів культурної свідомості народу. Саме в мові акумулюються традиції попередніх поколінь, їхній досвід. Мова також використовується як основний засіб спілкування між людьми для сприяння взаєморозумінню між людьми. У цій функції допомагають різні мовні засоби, одним із яких є звертання, яке допомагає встановити та підтримувати спілкування, привернути увагу, а також дозволяє висловити своє ставлення до адресата чи соціального оточення, наділяючи його рисами. Звертання – це також невід'ємний елемент поетичної мови. За допомогою

звертання автор може емоційно увиразнити поезію, надати їй інших смислових відтінків.

Актуальність теми дослідження зумовлена зростанням наукового інтересу до українського синтаксису і, зокрема, структурних компонентів речень, серед яких особливе місце відводиться звертанню. Проблема функціонування звертань у мовленні безпосередньо стосується вивчення мовної картини світу, міжкультурної комунікації, взаємозв'язку мови і мислення, а також інших базових питань сучасної лінгвістики.

Метою нашої розвідки є аналіз та класифікація звертань на матеріалах поетичної збірки Павла Гірника «Посвітається».

Звертання як лінгвістична категорія була предметом дослідження таких науковців, як С. Бевзенко [1], І. Вихованець [2], П. Дудик [4], С.Єрмоленко [5], А. Загнітко [6], А. Мойсієнко [7], О. Пономарів [8], О. Потебня, М. Скаб [9], Є. Тимченко [10], К. Шульжук [12] та ін.

За енциклопедією «Українська мова», звертання – це «*інтонаційно виділений компонент речення, що називає істоти або персоніфіковані предмети, до яких адресовано мовлення*» [11, с. 200].

Існує три класифікації звертань: за місцем у реченні, за будовою та за способом вираження. За місцем у реченні мовознавці виокремлюють препозиційні, інтерпозиційні та постпозиційні звертання. Щодо класифікації за будовою, то варто виокремити поширені та непоширені вокативи. Непоширені звертання представлені лише одним словом у текстах, а поширені – групою слів. За вираженням вокативи поділяються на:

а) звертання, виражені іменником Кл. в. однини;

б) звертання, виражені іменником Н. в. множини;

в) звертання, виражені субстантивованим прикметником Н. в. однини та множини.

Окремим проблемним питанням щодо звертання є його граматичний статус. Найпоширеніша думка на природу звертання, культивована в багатьох посібниках і сьогодні, обстоює тезу про його позареченнєвий статус – як

одиниці синтаксично ізольованої, не пов'язаної синтаксичним зв'язком з іншими членами речення. Таких поглядів, зокрема, дотримувалися Ґ. Куртіус, Ю. Шевельов-Шерех, С. Шобер. Зовсім інший погляд на проблемне питання граматичного статусу звертання мали окремі мовознавці, зокрема, І. Вихованець, Ф. Керн, Г. Пауль, О. Потебня, Є. Тимченко [7, с.293].

Першим у вітчизняному мовознавстві наявність граматичного зв'язку кличного відмінка іменника (фактично звертання) з присудком у спонукальному реченні довів О. Потебня. Однак він говорить про кличний відмінок не як про звертання, а як про підмет речення: «Усупереч правилу «відділяти комою кличний від присудка (укр. «сира земле, розступися», «розступися, сира земле») і не відділяти називного («сира земля розступилася») думаю, що відстань у живій мові між цими відмінками і присудком однакова» [12, с. 172].

Ось чому О. Потебня вважав, що «кличний, як і називний, маючи відповідну діяльність у реченні, стоїть не поза ним, а в ньому» [12, с. 172].

Аналогійні погляди висловлюють і деякі зарубіжні лінгвісти XIX ст., зокрема Ф. Керн і Г. Пауль [12, с. 172].

Найповніше проблеми звертання в українській мові дослідив М. Скаб у монографії «Граматика апеляції в українській мові» [9].

На нашу думку, звертання в реченні має граматичний статус у реченні або вокативного підмета, або вокативного звертання, залежно від його дієслівного оточення.

Проаналізуємо вокативи на основі поетичних творів збірки Павла Гірника «Посвітається».

У поезіях автора 35,5 % становлять препозиційні звертання, які розташовані на початку речення: ***Бабусю***, ***рідна****, ми вас вкотре просимо* [3, с.15], ***Дорого вранішня моя***, ***Вечірня доленько моя*** [3, с.16], ***Софіє***! [3, с.18], ***Пророче****-смутку*! [3, с.19], ***Музики любі****, шкварте без упину!* [3, с.25], ***Мово рідна!*** [3, с.32], ***Моя печале нелукава*** [3, с.34], ***Мово***, *порятуй чи проклени!* [3, с.39], ***Віснику****, тобі не проминається* [3, с.39], ***Моя земле страждення*** *і* ***люди***

німії */ Прощавайте* [3, с.50], ***Мій береже вічний***, ніхто з нас до часу не знає [3, с.71], ***Полковнику!*** / *Невже для подорожнього* / *Остання втіха – вічне забуття?* [3, с.79].

Щодо інтерпозиційних звертань, то варто виділити такі вокативи: *Я*, ***мамо****, був* [3, с.7], *Прощавайте,* ***кобзарю****, ще трохи годують за пісню*? [3, с.10], *Ти знаєш,* ***синку****, вечір ходить росами* [3, с.15], *Святися,* ***непоганьблена свободо****, / В старім наметі і новій дорозі* [3, с.16], *Тобі,* ***Вітчизно****, під всіма вітрами / Судилося чекать і ворожити* [3, с.16], *Нам ще вистачить,* ***брате****, казенних чобіт* [3, с.30], *Озовись,* ***побратиме****, в чужій стороні* [3, с.42], *Підходь,* ***яничаре****, не бійся*», «*Маємо,* ***доле****, свободу і вічну журу* [3, с.45], *Завійся,* ***аркане****, між гори і люди* [3, с.49], яких є 30%.

Також автор використовує постпозиційні вокативи (34,5%): *Ти коли повертаєшся,* ***брате****?* [3, с.9], *Але й серце не здужає смутку,* ***баладо*** [3, с.10], *Проводи,* ***мамо*** [3, с.12], *Спасибі,* ***доленько моя*** [3, с.27], *Не вичахай,* ***пречиста моя муко*** [3, с.36], *Як душу сповідатимеш,* ***Іване****?* [3, с.40], *Агей,* ***товариство****!* [3, с.49], *Бувай, о бувай,* ***Марисю*** [3, с.57], *А я боюся знати,* ***моя пташко*** [3, с.73], *Бо я не владний над тобою,* ***мово*** [3, с.73], *... Для кого пишемо,* ***братове****?* [3, с.86], *Я чую твій голос,* ***Маріє*** [3, с.90], *Куди ти ідеш,* ***супостате****?* [3, с.94].

Вокатив у поетичних творах Павла Гірника функціонує у формі як непоширеного, так і поширеного звертання. За будовою звертання у творах Павла Гірника класифікуємо за такими різновидами:

1. Непоширені однокомпонентні конструкції, виражені одним словом (40 %): *Я,* ***мамо****, ще побуду* [3, с.7], *Де всі побачимося,* ***брате*** [3, с.8], *Розрадь і воскреси мене,* ***Софіє****!* [3, с.19], *Сповідаймося,* ***друже****, але не тужімо* [3, с.63], *Є де вмерти – спасибі й на тому,* ***Вкраїно*** [3, с.63], *І хто ми тобі,* ***Україно****?* [3, с.65)], *Торкни* ***трамонтане****, запінені скелі круті* [3, с.71], *Народу,* ***Катре****, треба не таку!* [3, с.72], *Не загайся,* ***калино*** *цвісти при вікні* [3, с.122].

2. Поширені багатокомпонентні конструкції (60 %), із-поміж яких виділяємо:

а) двокомпонентні: *Святися,* ***непоганьблена свободо****, / В старім наметі і новій дорозі* [3, с.16], *Мовчи і ти,* ***пречиста і свята*** [3, с.19], ***Музики любі****, шкварте без упину!* [3, с.25], ***Мово рідна***! [3, с.32], *Чи ти вгамуєшся,* ***ситий світе*** [3, с.55], ***Брате мій***, одужуй [3, с.76], ***Браття****, ростемо каліками* [3, с.80], ***Люди добрі****, хай вам сниться* [3, с.88], *Суди мене,* ***прокляття не моє*** [3, с.94].

б) трикомпонентні: ***Моя печале нелукава*** [3, с.34], ***Мій береже вічний***, *ніхто з нас до часу не знає* [3, с.71], ***Самотній пташе на чужій землі*** [3, с.130], ***Небо добре моє****, не шукай себе в цій колотнечі* [3, с.150], *Ви,* ***владні й полохливі голоси****, / Постаньте, як трава, перед собою!* [3, с.154], ***Моя Вітчизно полинова*** [3, с.117]. Зауважимо, що із-поміж трикомпонентних словосполук домінують звертання, побудовані за моделлю «прикметник / займенник – іменник – прикметник».

Загалом звертання у творах Павла Гірника можуть ускладнюватися прикладками та однорідними членами речення:

– звертання, що містять прикладки: ***Пророче****-смутку! / Не ломи / Ані маленької надії* [3, с.19], *Ой* ***мамо****-скрипко,* / ***скрипонько****-покритко* [3, с.40], ***Старовинна баладо****, висока свіче воскова, / Освіти на сьогодні слова, зворуши не до ладу* [3, с.10], *Чуєш,* ***брате****-соколику, відлітали гуси* [3, с.47], *Ой ви,* ***гуси-гусенята****, птахи перелітні!* [3, с.48], ***Сину****, голосе мій, помолися за Україну*! [3, с.106], ***Народе мій****, сліпий кобзарю, / Куди тебе ведуть поводирі?* [3, с.117], причому фіксуємо як однослівні прикладки, що пишуться через дефіс, так і прикладки-словосполучення, виділені комами;

– звертання, ускладнені однорідними членами речення, що несуть у поетичному тексті нову, додаткову інформацію, зокрема: ***Дорого вранішня моя, високі трави***!, ***Вечірня доленько моя***, ***озиме жито*** [3, с.16], *О* ***муже мій милий****, святий, золотий* [3, с.58], *Ой* ***ти ордо проклятая,*** *поганая* [3, с.78], ***Рабе степу****, і вітра, і Бога* [3, с.110], ***Дитино, доле, покритко, чернице*** [3, с.131], ***Перелітний владико їх долі****, дороги і світу* [3, с.180].

У поетичній творчості Павло Гірник найбільше використовує звертання, виражені іменником у Кл. в. однини (85 %), рідше – іменником у Н. в. множини, збірними іменниками (15 %).

Щодо вокативів, виражених іменником у кличному відмінку однини, то варто виокремити такі: *Вдивляйся,* ***чоловіче****, і кайся* [3, с.126], *Треба сіяти,* ***коню*** [3, с.155], ***Дядьку Василю****, згляньтеся* [3, с.157], ***Свята колотнечо****, я, може, й тебе перейду* [3, с.164], *Ще побачимось,* ***молодице*** [3, с.174], *Прощай мені,* ***Львове*** [3, с.210].

Звертання ж, виражені іменником у Н. в. множини та збірними іменниками, представлені в текстах поета цими прикладами: ***Люди добрі****, хай вам сниться* [3, с. 88], *Кого вам,* ***браття****, ще не вистача* [3, с.94], *Назвуть вас,* ***хлопці****, згодом совістю* [3, с. 140], ***Метелики мої****, то кара не Господня* [3, с. 171].

За граматичним статусом кличної форми іменника автор використовує в поезіях як вокативні звертання, так і вокативні підмети.

До вокативних звертань належать такі приклади: *Де всі побачимося,* ***брате*** [3, с.8], *Холодно,* ***мамо****, – сивію* [3, с.12], *Спасибі,* ***доленько моя*** [3, с.27], ***Віснику****, тобі не проминається* [3, с.39], *Поцілую тебе,* ***моя земле****, востаннє* [3, с.50], *Ось і ми,* ***побратиме****, свої голоси відспівали* [3, с.91], *Кому казати,* ***Боже милий*** [3, с.131], яких нараховуємо 50%.

Вокативні підмети (50 %) Павло Гірник вживає разом із дієсловами наказового способу або рідше – дійсного способу теперішнього часу: *Пусти ночувати,* ***країно ласкава і тиха*** [3, с.65], *Малюєш,* ***Катре***? [3, с.72], *Рушай,* ***козаче*** [3, с.77], *Гуляй,* ***козаче****, бо така гостина* [3, с.96], *Подай перевозу,* ***Хароне****, подай перевозу!* [3, с.107], *Пригорни мене,* ***сестро****, до тихого сер*ця [3, с.122], *Не плач мені,* ***чайко****, не плач мені, мила* [3, с.125], *Засуди і покарай нас,* ***Боже*** [3, с.136].

Звертання в поетичному мовленні Павла Гірника є елементом авторського ідіостилю. Структурне та морфологічне різноманіття вживаних у тексті форм звертання залежить від стилістичних та жанрових особливостей

твору, спрямоване на реалізацію авторської мети. У поетичному тексті звертання виконують важливу структурну роль, адже є інтонаційно виокремленими компонентами, потребують пунктуаційного виділення й пауз у мовленні. Ураховуючи це, вони безпосередньо впливають на загальний інтонаційний малюнок твору.

Отже, як елемент поетичного мовлення звертання є досить широким і перспективним структурним, комунікативним і дискурсивним компонентом, завдяки якому автор має змогу реалізувати не лише основну ідею своїх творів, але й розкрити багатогранні мовно-культурні коди, залучити до художнього світу яскраві алюзії та асоціації.

Література

1. Бевзенко С. П. Сучасна українська мова. Синтаксис : навч. посіб. Київ : Вища школа, 2005. 270 с.

2. Вихованець І. Р. Граматика української мови. Синтаксис. Київ : Либідь, 1993. 368 с.

3. Гірник П. М. Посвітається (поезії). Хмельницький : Видавництво Алли Цюпак, 2008. 232 с.

4. Дудик П. С. Синтаксис української мови : підручник. Київ : ВЦ «Академія», 2010. 382 с.

5. Єрмоленко С. І. Вокатив в сучасній українській мові (на матеріалі прози О. Забужко). *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету.* Серія : Філологія. 2018. № 36. Т. 1. С. 30– 33.

6. Загнітко А. Теорія сучасного синтаксису : монографія. Донецьк: ДонНУ, 2007. 294 с.

7. Мойсієнко А. К., Арібжанова І. М., Коломийцева В. В. Сучасна українська літературна мова: Морфологія. Синтаксис : підручник. Київ : Знання, 2010. 374 с.

8. Пономарів О. Звертання в поетичній творчості Івана Франка. *Іван Франко : дух, наука, думка, воля* : матеріали Міжнародного наукового 90

конгресу, присвяченого 150-річчю від дня народження Івана Франка. Львів, 2010. Т. 2. С. 220–228.

9. Скаб М. Граматика апеляції в українській мові. Чернівці : Місто, 2002. 272 с.

10. Тимченко Є. Вокатив в українській мові. *Записки НТШ*. Львів, 1913. Т.117–118.

11. Українська мова. Енциклопедія. Вид. 2-ге, випр. і доп. Київ: Вид-во «Українська енциклопедія» ім. М. П. Бажана, 2004. 824 с.

12. Шульжук К. Ф. Синтаксис української мови: підручник. Київ : Видавничий центр «Академія», 2004. 408 с.

ЗМІСТ

РОЗДІЛ 1
ДИНАМІКА ГРАМАТИЧНОГО ЛАДУ УКРАЇНСЬКОЇ ТА ІНШИХ СЛОВ'ЯНСЬКИХ МОВ

Волос Наталія, Воробієвська Яна. ОСОБЛИВОСТІ СИНТАКСИЧНО-СТИЛІСТИЧНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ МОВИ ТВОРІВ ІРЕНИ КАРПИ……. 4

Гуменюк Яніна. ЗВЕРТАННЯ У ПОЕТИЧНІЙ ТВОРЧОСТІ ПАВЛА ГІРНИКА……13

Дубенчук Аліна, Мельник Наталія. СКЛАДНОПІДРЯДНЕ РЕЧЕННЯ В МОВОСТИЛІ ЮРІЯ ВИННИЧУКА: СТРУКТУРА, СЕМАНТИКА……..21

Саджайя Діана. ПОВТОР ЯК СИНТАКСИЧНО-СТИЛІСТИЧНА ДОМІНАНТА В ПОЕЗІЇ ВАСИЛЯ СТУСА……27

Шкарбан Тамара, Сачковська Юлія. СИНТАКСИЧНІ ПАРАМЕТРИ ПРОЗИ ДАРИ КОРНІЙ……...34

РОЗДІЛ 2
ЛЕКСИЧНА СИСТЕМА МОВИ В ЇЇ ВЗАЄМОЗВ'ЯЗКАХ ТА ІНДИВІДУАЛЬНИХ ВИЯВАХ

Бортнік Віра. ОСОБЛИВОСТІ ВЖИВАННЯ НАЗВ ОСІБ ЧОЛОВІЧОЇ І ЖІНОЧОЇ СТАТІ В МОВІ СУЧАСНИХ МЕДІА……44

Веремчук Ольга. ОСОБЛИВОСТІ СТИЛІСТИЧНОЇ ТРАНСПОЗИЦІЇ ЕКОНОМІЧНИХ ТЕРМІНІВ……..49

Власюк Іванна. АНАЛІЗ ІСТОРІЇ БІЛІНГВІЗМУ В УКРАЇНІ ТА ВПЛИВ ІСТОРИЧНИХ ПОДІЙ НА ФОРМУВАННЯ МОВНОЇ СИТУАЦІЇ……56

Володько Анастасія. МЕТАФОРА В ПІСЕННИХ ТЕКСТАХ АНДРІЯ КУЗЬМЕНКА……..…64

Дячук Вікторія, Шкарбан Тамара. ЕМОЦІЙНО ЗАБАРВЛЕНА ЛЕКСИКА ЯК ОЗНАКА ІДІОСТИЛЮ ОКСАНИ ЗАБУЖКО…….……70

Кравець Євгенія. ЛЕКСИКО-СТИЛІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ АВТОРСЬКОГО СТИЛЮ М. ВІНГРАНОВСЬКОГО (НА МАТЕРІАЛІ ПОВІСТЕЙ «СІРОМАНЕЦЬ», «ПЕРВІНКА», «КІНЬ НА ВЕЧІРНІЙ ЗОРІ»)……..……76

Кузьмич Оксана, Муляр Тетяна. СТИЛЕТВІРНА Й ТЕКСТОТВІРНА РОЛЬ ІНШОМОВНОЇ ЛЕКСИКИ В РОМАНІ В. ЛИСА «СТОЛІТТЯ ЯКОВА»…….83

Лясковська Аліна. ПЕРЕКЛАДИ ТВОРІВ С. ЛЕМА УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ….92

Ричагівська Юлія, Захарчук Ольга. ХУДОЖНІ ФУНКЦІЇ ДІАЛЕКТИЗМІВ У РОМАНІ ВАСИЛЯ ШКЛЯРА «ТРОЩА»……..100

Совтис Наталія, Цапук Ангеліна. ЗАСОБИ РЕАЛІЗАЦІЇ КОНЦЕПТУ «ІСТОРИЧНА ПАМ'ЯТЬ» У ХУДОЖНЬОМУ ОСМИСЛЕННІ ТЕМИ ВІЙНИ (НА МАТЕРІАЛІ ТВОРЧОСТІ ЛІНИ КОСТЕНКО)……105

Стельмах Антоніна. ІСТОРІЯ ВИНИКНЕННЯ ТА РОЗВИТОК ЛІНГВОКУЛЬТУРОЛОГІЇ ЯК НАУКИ…….117

Шершун Богдана. ХУДОЖНІСТЬ ПОЕТИЧНОГО ТЕКСТУ ЯК ДЖЕРЕЛО СТИЛІСТИЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ……124

РОЗДІЛ 3
НЕОЛОГІЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ: ІНДИВІДУАЛЬНО-АВТОРСЬКИЙ І ЛІНГВОКУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ ВИМІРИ

Адах Наталія, Котович Мар'яна. СТРУКТУРНО-СЕМАНТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ІНДИВІДУАЛЬНО-АВТОРСЬКИХ ІМЕННИКІВ ПАВЛА ВОЛЬВАЧА……139

Вокальчук Євген, Парницька Ірина, Хом'якова Марта. МАТЕРІАЛИ ДО «СЛОВНИКА УКРАЇНСЬКОГО СПРОТИВУ (НЕОЛОГІЯ ДОБИ РОСІЙСЬКОЇ АГРЕСІЇ 2014–2023 РОКІВ)»……147

Дрегель Тетяна. НЕОЛОГІЗМИ: ПРОБЛЕМИ ВИЗНАЧЕННЯ І КЛАСИФІКАЦІЇ…….156

Кулик Ірина. НЕОЛОГІЯ СУЧАСНИХ ПОЕТІВ УКРАЇНСЬКОЇ ДІАСПОРИ……163

Лобач Валерія. НЕОЛОГІЗМИ ДОБИ РОСІЙСЬКОЇ АГРЕСІЇ 2014–2023 РОКІВ…169

Нагорна Юлія. СЛОВОТВІРНІ ОСОБЛИВОСТІ ІНДИВІДУАЛЬНО-АВТОРСЬКИХ НОВОТВОРІВ У ТЕКСТАХ УКРАЇНСЬКОЇ ПОСТМОДЕРНОЇ ПРОЗИ……..179

Нивчик Зоряна. ЛЕКСИКОГРАФІЧНИЙ ОПИС НЕОЛОГІЗМІВ ДОБИ РОСІЙСЬКОЇ АГРЕСІЇ 2014–2023 РОКІВ (словникові матеріали)…….186

Савицька Катерина. СЛОВОТВОРЧІСТЬ ВАЛЕНТИНИ ЛЮЛІЧ ТА НАТАЛІЇ ДЕМЕДЮК ДОБИ РОСІЙСЬКОЇ АГРЕСІЇ 2014-2023 РР. (ЛЕКСИКОГРАФІЧНИЙ АСПЕКТ)……..204

РОЗДІЛ 4
МОВНА ОСВІТА Й КУЛЬТУРА МОВЛЕННЯ

Коваль Марина. ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРНЕТ-ТЕХНОЛОГІЙ ПІД ЧАС ФОРМУВАННЯ СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ…….210

Колеснікова Юлія. МОВНА ОСВІТА І КУЛЬТУРА МОВИ ЯК СКЛАДОВІ КУЛЬТУРНОЇ ДЕОКУПАЦІЇ ДОНБАСУ В КОНТЕКСТІ ІСТОРИЧНОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНУ……215

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРІВ…….221

ЗМІСТ……223

Наукове видання

ЛІНГВІСТИЧНІ СТУДІЇ МОЛОДИХ ДОСЛІДНИКІВ

Збірник наукових праць «Лінгвістичні студії молодих дослідників»

Випуск 13

Головний редактор *Волос Н. П.*
Заступники головного редактора *Адах Н. А., Гаврилюк Н. В., Ричагівська Ю. Є.*
Відповідальна за випуск *Волос Н. П.*
У дизайні обкладинки використано портрет
професора К. Ф. Шульжука (автор – О. Г. Сорока)

Лінгвістичні студії молодих дослідників: Збірник наукових праць. Рівне : РДГУ. Вип. 13. 2023. 226 с.

Linguistic Studies of Young Researchers: A Collection of Scientific Works. Rivne : RSHU. Vol. 13. 2023. p.226.

The collection includes articles of students and masters, postgraduates, candidates and doctors of philological sciences. The works dealt with topical issues of the grammar of the modern Ukrainian language, lexicology, neology, linguocultural and comparative studies.

It is intended for teachers, postgraduates, students of philology, schoolchildren.

Адреса редколегії:
кафедра української мови імені професора К. Ф. Шульжука
Рівненського державного гуманітарного університету, вул. Пластова, 31, м. Рівне, 33000.